

[K. B. Andersen.]

at minde om, at i den sag, vi havde til behandling i sidste uge, angreb man problemet på den omvendte måde af, hvad man nu gør.

Men ud over det behov, der fremkommer ved skolelovens udbygning, kommer der også et behov ved de realafdelinger, der vil blive oprettet som følge af den nedsættelse af klassekvotienterne, som så mange af os er interesseret i, og på ikke så forfærdelig lang sigt kommer der et behov fra de store årganges børn, der begynder at indfinde sig i første klasse i løbet af en 10-12 år. Endvidere kommer der et stigende lærerbehov ved en hel række af de nye dagskoleformer af forskellig art, der dukker op i så megen anden lovgivning. Jeg er fuldkommen klar over, at til en del af denne undervisning vil der ikke blive anvendt seminarielærere, men det er dog givet, at der er brug for dem i mange tilfælde.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi får så godt et skøn som muligt over det fremtidige behov; men her kan man vel nok have lov til at spørge — og det er ikke en bebrejdelse mod ministeren, selv om det formelt kunne se sådan ud — om ministeren nu har været så godt rådet, som han har mulighed for at blive. Det fremgik af den højtærede ministers tale før, at Danmarks Lærerforening så sent som for 4 år siden havde sagt, at ministeren var dårligt rådet, fordi der blev bygget seminarier. Når vi nu får at vide, at det udvalg, der råder ministeren i øjeblikket og skal gøre det fremover, består af seminariernes folk — af hvilke i hvert fald nogle synes at være netop så fremsynede, som det ærede medlem hr. Hartling gav udtryk for, men én svale gør jo ingen sommer — af lærerne og af amts-skolekonsulenterne, kan man vel nok spørge, om dette udvalg har den helt rigtige sammensætning. Man kan spørge, om forbrugerne er repræsenteret — om jeg må sige det så jævnt.

I bladet Skole og Samfund, som kom i går, har formanden for Landsforeningen af Skolekommissioner, Skolenævn og Forældreforeninger, det ærede medlem hr. Dupont, skrevet en artikel om disse emner. Heri siger det ærede medlem hr. Dupont bl. a., at de udvalg, som man bør nedsætte til permanent at følge disse spørgsmål, bør

„ikke bare sammensættes af repræsentanter fra lærerorganisationerne for de forskellige retninger, det bør være skolekyndige folk, men det vil samtidig være rimeligt, at sagskundskaben fra kommunerne, skolekommissionerne og forældrene samt erhvervslivets organisationer kommer med i forhandlingerne om disse problemer. — Det skal huskes, at vore børns og unges uddannelse er et anliggende, der angår hele den brede offentlighed.“

Jeg tror, vi ville få nok så godt et skøn, dersom vi ikke lod lærerne alene have indflydelse på det. Det er ikke ment som en bebrejdelse mod dem; men det er helt klart, at skønnet vil blive bedre, hvis der er flere forskellige parter til at afgive det i et tilfælde som dette. Man siger jo, at krig er en alt for alvorlig sag at overlade generaler — jeg skal undlade at oversætte det til den aktuelle situation for ikke at genere nogen — men jeg tror, det ville være nyttigt med en sådan udvidelse af det udvalg, som ministeren i fremtiden skal modtage råd fra.

Jeg er også helt enig med den højtærede minister, når ministeren taler om at sprede seminarierne geografisk på en sådan måde, at vi får de lokale reserver frem. Det er i hvert fald en ting; som de nye private seminarier fra de senere år har vist til overmål, at der findes langt større reserver, end man havde tænkt sig, og at der straks kommer stor tilgang fra en egn, når der oprettes et seminarium. I denne sammenhæng vil jeg gerne spørge: er det virkelig rigtigt, når ministeren siger, at der hidtil har været plads til alle, der ønskede en læreruddannelse? Det er muligt, at det er rigtigt, men jeg vil altså gerne være helt sikker på, at det er det.

Et af de områder, som den højtærede minister og også det ærede medlem hr. Hartling var inde på, er jeg meget usikker overfor; det er det helt aktuelle spørgsmål om en nedsættelse af antallet af undervisningstimer. Selvfølgelig har ministeren afgjort ret i, at det ofte kunne gøres uden skade, og det glæder mig at se i Folkeskolen, at Danmarks Lærerforenings hovedstyrelse har sluttet op om tanken og erkendt, at en timetalsnedsættelse rigtigt administreret vil være et virksomt middel. Det er jo givet, at ikke mindst lærerne vil kunne gøre meget